

[Helge von Rosen.]
til andet end at arbejde efter i høj grad følelsesbetonede argumenter.

Men jeg tror ikke, man kan vente på udviklingen af en trafikøkonomisk forskning; det vil vist blive en for lang historie. Min absolutte fornemmelse er — men jeg er selvfølgelig ikke nogen dommer i den sag og har ingen sagkundskab — at omend vi måske ikke er kommet bagefter herhjemme i trafikøkonomisk udvikling, har man i dele af udlandet, måske især Amerika og Canada, i den sidste halve snes år, hvor EDB-teknikken har givet dem et redskab i hænde, udviklet en teknik og sideløbende dermed også en metode, som vi måske burde drage nytte af. Det er allerede sket gennem egnsplanrådets engagering af konsulentfirmaer, der har fået denne specialisterfaring. Jeg nævner blot, at jeg tror, det vil være af afgørende betydning for et udvalgsarbejde som det, der nu forestår.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning til forslaget. Jeg har kun ganske enkelte bemærkninger at gøre.

Jeg vil gerne sige specielt om det problem, der blev rejst af hr. Horn, og som allerede er berørt af flere, at også jeg har den opfattelse, at man overhovedet ikke kommer igennem med ligesom at foretage en sammenligning mellem og en prioritering af de meget store opgaver, der foreligger på helt forskellige transportområder, uden at vælge sig et eller andet grundlag for en sammenligning, og dette grundlag må efter min opfattelse være af trafikøkonomisk karakter, og sådan forstår jeg da også bemærkningerne fra anden side. Det indebærer, at det nok er nødvendigt fra politisk side — og det kan dette udvalg forhåbentlig tjene til — ligesom at nå frem til en vis afklaring af, hvad det er for principper, man vil lægge til grund for sin vurdering. Det er i virkeligheden også en nødvendig forudsætning for at kunne lave fornuftige trafikøkonomiske undersøgelser. Jeg kan derfor kun sige, at det er helt i overensstemmelse med mine ønsker. Jeg kunne lige sige til hr. Helge von Rosen, at sådanne principielle, eller i hvert fald delvis principielle, synspunkter er nedfældet af bl. a. den svenske rigsdag; og at de sikkert har givet svenskerne et ar-

bejdsgrundlag, vi måske kunne være interesseret i.

Jeg kan til hr. Arne Larsen sige, at spørgsmålet om et fast eller mindre fast udvalg har jeg såmænd ikke taget stilling til. Men jeg er ganske enig i, at omfanget af den opgave, vi i bredt samarbejde går ind i her i folketinget, er af en sådan karakter, at vi vel næppe kan forvente at få tingene på plads i dette folketingsår. På den anden side skulle vi gerne allerede i dette folketingsår nå frem til et grundlag for beslutninger på nogle af de mest presserende og vigtige områder. Jeg tror, der er fuld enighed herom, og jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling)

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af et udvalg til modtagelse af oplysninger angående arbejdet med rationalisering af statsadministrationen [af Ib Thyregod m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tillæg A. sp. 1027, fremsættelsen i tidenden sp. 521).

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling)

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.